

19.56x27.13	1/2	8 עמוד	חדשות הבית	30/09/2013	39007282-1
השתלות איברים - 40236					

יום בחיי: איזה שטיינר

במקצוע, אני עדיין מאוהבת בעבודתי ובטוחה שזו הדרך שהייתי בוחרת בה שוב. אני אוהבת את החיבור שיש לי בעבודה בין כל הדברים שאני עושה: בין מ.ס.ר. להשתלמות, לתרגילי החייאה ולמינון, אני אוהבת את תחום המיון הפנימי וחדר הלם. אני מרגישה מורת דרך עבור מי שמגיע להשתלמויות ולהרצאות שלי. ההצלחה שלהם זו התמורה הגדול ביותר לעבודתי".

הליכה עם איזה במסדרונות המרכז הרפואי היא חוויה. היא מחמיאה מאוד לכל העובר בדרכה, מחייכת ומסבירת פנים, מברכת בבוקר טוב ולא שוכחת לשאול לשלומי ולשלום קרובי.

מה מקומו של הסיעוד ב-2013?

"לדאבוני, מקומה של האחות מאוד טכני, בחום ובנתינה. חלק פשוט חושבים על הכסף והמשכורת. אני חושבת שהיום התארים וההתקדמות חשובות, אך הנתינה לא פחות חשובה מהתואר. אם תכנסי לשרוול שלי בעבודת ערב לא משנה העומס, אני רואה חולים מרוצים, פונה אליהם באופן אישי ומחמיאה. קשה לי לתת המלצה לדור העתיד. אני רואה תלמידות שאני בטוחה לגבי עתידן בסיעוד. אני חושבת שהעיקר זה לאהוב את המקצוע".

זיכרון של מקרים בהם טיפלת במיון?

"היו המון. אני זוכרת ילדה בת 4 עם חבלת ראש מורכבת ואני לא מוכנה להפסיק להחיות אותה. זיכרון נוסף ממלחמת לבנון, בחור כבן 30 נפגע בהפגזה בכרמיאל מדמם מהצוואר בלי הפסקה. טיפלנו בו, הצוות בראשות ד"ר מיכאל וייס, טראומטולוג בחסד, והבחור מתהלך היום על שתי רגליו".

עם כל העבודה הרבה יש זמן לתחביבים?

"בטח. קודם כל אני חובבת צלילה. זה הריטלין שלי. אני מרגישה בצלילה את השקט הנורמאלי שכן אדם מרגיש. מי שאיתי אחרי צלילה מתאר איזה אחרת - איזה רגועה.

יש לי גם רישיון לסירה מהירה ואני סקיפרייט. בנוסף אני רצה ועושה יוגה. תראי, תמיד אראה את חצי הכוס המלאה". הפיתוח המקצועי והתארים התחילו לפני כ-10 שנים. שטיינר רצה לדבריה מקורס לקורס - טיפול נמרץ, הדרכה קלינית, תואר ראשון, תואר שני ולאחרונה החלה בשעות הפנאי המעטות ללמוד פסנתר. "כל החיים צריך ללמוד ולהיות מאתגרת, אם אין על מה לחלום אפשר למות".

09:15 - תרגיל החייאה

נפגשים בטיפול נמרץ עם רומן דובריצקי וד"ר רינה דולינסקי לצורך תרגיל החייאה פתע בט"נ. הצוות מתארגן ואיזה מפקחת על הכל. "כל בוקר אני עוברת ביחידות מזכירה לצוות שאני חיה ומבררת מה שלום המטופלים".

איזה קוראת לצוות: אדם מתמוטט - תרגיל החייאה. היא

איזה שטיינר היא דמות המוכרת היטב לעובדי המרכז הרפואי. כבר יותר משלושה עשורים שהיא פוקדת מדי יום את מסדרונות המחלקות והאגפים השונים בנמרצות ובחריצות חסרת פשרות. שטיינר (59) תושבת שבי ציון, אם לשניים, סבתא לנכדה בת שנה ו-3 חודשים שגרה בברלין. לאיזה מספר תפקידים: מתאמת ההשתלות של המרכז הרפואי, אחות מובילה במלר"ד, מרכזת תחום BLS מבוגרים, וכן מדריכת החייאה במרכז לסימולציה ארצית

(מ.ס.ר.). בתל השומר. עד לא מזמן גם לקחה על עצמה את נושא אר"ן ושע"ח במרכז הרפואי.

הבוקר בביתה מתחיל בכוס קפה ובהאכלת 10 חתולים בגינת הבית. בסביבות 07:30 מגיעה למרכז הרפואי ואנו מתחילות לשוחח עם כוס תה וכוס קפה נוספת בידה במטבח ההנהלה. משם עשינו את דרכנו לחדרה של איזה שם הטלפון לא מפסיק לצלצל והתיאומים להמשך היום והשבוע בעיצומם.

ילדות בקיבוץ

שטיינר, בת לאבא אמריקאי ואימא צרפתייה, נולדה בארץ לאחר שאחיה נולדו בארה"ב. שטיינר: "את ילדותי עשיתי בבאר שבע. גרנו במועדון לילה שהיה שייך להורים. הזמר והיוצר שמוליק קראוס ז"ל, היה בן בית כמו האמנים של אז. כשהייתי בת 5 אימי נפטרה ואבי חזר לארה"ב. אחי ואני אומצנו וגרנו בקיבוץ מעין צבי. אם אמי הייתה יודעת שהתגלגלתי לקיבוץ היא הייתה מתהפכת בקברה, זה היה שונה לחלוטין מדרך חייה". שטיינר למדה בביה"ס לאחיות ברוטשילד ושם פגשה את בן זוגה אשר הפך לבעלה. השניים היו נשואים 12 שנים והתגררו בתחילה בצפת. "שמעתי שמחפשים אחות בשבי ציון והחלטנו לעבור ומאז אני חיה בנוף הפסטורלי ליד הים".

07:50 - דוכן א.ד.ג.

המשימה הראשונה נחה על פיתחה - מושתל הלב יעקב מילשטיין מעכו, אשר נרתם למשימת החתמת אזרחים על כרטיס א.ד.ג. להשתלות איברים, כבר מתייצב והיא מסייעת לו להציב את הדוכן בפתח בניין הפנימיות. מילשטיין עבר השתלה לפני 8 שנים ומאז עושה רבות להעלאת המודעות ומגיע בהתנדבות מידי יום ג' למשך מספר שעות ומגייס אנשים נוספים לחתום על כרטיס א.ד.ג. מילשטיין עבר לפני כשנה וחצי קריסת מערכות הונשם 14 יום, איזה טיפלה בו במיון ומאז נוצר ביניהם קשר מיוחד. "איזה היא אדם מיוחד ושמחתי שבחברה בי לקחת חלק בפרויקט ההחתמה על כרטיס א.ד.ג. לי זה הציל את החיים", סיפר בחיוך.

איזה, למה בחרת להיות אחות?

"לא יודעת, אחותי אחות, אולי בגלל זה? היום אחרי 32 שנים